

ಆಪ್ಯತ್ವಿಯ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಗಳಿದಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರೀಥಮೆ ಹೆಚ್ಚುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ‘ಕಲಾವಿದರ ಜೀವನದ ಸರಳ ವಿವರಣೆಯೂ ಏಮರ್ಚೆಯೇ ಆಗಿದೆ’ (ಪುಟ 171) ಎಂಬ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂದಿಗೆ, ‘ಕೇವಲ ವಿವರಿಸುವ ನಿರೂಪಣಾತ್ಮಕ ಬರಹಗಳಾಗಿರದೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಏಮರ್ಚೆಯೇ ತಕ್ಷಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು’ (ಪುಟ 170) ವಾಕ್ಯವು ನಿಲುವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೊಡುತ್ತಾವೆ. ಆದರೆ, ‘ಅಂತರೆ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಕ ಮತ್ತು ರಾಚನೆ ಎಂಬ ವಿಭಾಗಿಕರಣ ಅಸಿಂಧುವಾದುದು ಎನ್ನಬಹುದು’ (ಪುಟ 168) ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಇವರಡೆರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿದಾಗ, ಈ ಮೂರೂ ವಾಕ್ಯಗಳು ತಮ್ಮಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ವಷ್ಟಿಮಾಡುವ ವ್ಯೇರುಧ್ವನಿ, ವಾಗ್ವಾದ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವರಿಣಾಮವಾದ ಹೇಳಣಿಗಳು ಶಿವಾನಂದರ ಹೋಸದಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸ್ತುಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶಿವಾನಂದ ಬಂಟನಾರರು ಲೇಖನ ಹಾಗೂ ಲೇಖಕರೊಂದಿಗೆ ಒಮ್ಮೆತ್ತಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಾಲೆಂದಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮೆಚ್ಚುವಾಗ ಬಹಳ ಉದಾರವಾದಿಯೂ ಅಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಿರುವ ಸಂಭಾವನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕ್ರೋಳಿಸುವ ಯಿತ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಉಪಾಯಗಳ ಶೋಧನೆ ಸಹಜ ಹಾಗೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಹೌದಾಗಿದೆ. ಯಾರ ಕುರಿತು ಬರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಅಂತಹವರೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿಕೊಂಡಾಗ ಅಂತಹವರನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಗೊಂಡುವ ಕೆಲವು ಉಪಾಯಗಳ ಸೂಚನೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿದೆ.

ಗೇಳಿಯ ಶಿವಾನಂದರ ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಅನೇಕ ಹೊಸತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತುಹಾಕಿದೆ: ಕಲೆಯ ಕುರಿತಾದ ಕ್ಷಣದ ಬರವಣಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರವಣಿಗಳನ್ನೇರಿಗಳು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಇತ್ತಿಇಂದಿನವರೆಗೂ. ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಆ ಮುತಿಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತದೆ. ತನ್ನದೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪರಿಷ್ಠಿಯಿಂದ ನೇಲಿಯನ್ನು ಸಾಫ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗಿರಡಿ ಗೇಳಿವಿದರಾಜ ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ‘ಏಮರ್ಚೆ ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಕಂಧನವಾಗಬೇಕು’ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು

ಪ್ರಸ್ತುಕಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಸೂತ್ರವನ್ನು ಸಹ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಆದವರಿಗಂತೂ ಹೀಗೆ ಅವಕಾಶವಾದಾಗ ಸೂತ್ರವೊಂದನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡದೆ ಉಳಿವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ತೆರೆದಪತ್ತಿದ್ದ ಗುಣಲಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲದೆ. ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ಶಿವಾನಂದರು ಎನ್ನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಣಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಅಷ್ಟೇ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇತರೆ ಬರಹಗಾರರ ಬರವಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣದದ್ದೇ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿದೆ. ಇವರು ಉದ್ದರಿಸಿರುವ ಲೇಖನ, ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳಿಲ್ಲವಾ ಈಗ ಅಲಭ್ಯವಾಗಿ ಅಪರೂಪದಾಗಿದೆ. ಇದು ಏಮರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗೂ ಸಲ್ಲಿವ ಕನಾಟಕ ದೃಶ್ಯಕಲೆಯ ಗುಣ - ನಾವು ದಾಖಿಲೀಗಳ ವೀರರಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕಲಾವಿದರುಗಳು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವಾಗಿ, ವಿವರಿಸಿ, ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಕೃತಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಒಂದೆದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಹೊರತು.

ಕ್ಷಣದದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯ ಕುರಿತಾದ ಬರವಣಿಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯಿವು: ಅಧರವಾಗಣ್ಣು, ಅಧರವಿಲ್ಲದ್ದು. ಈ ಎರಡು ರೀತಿಯನ್ನು ಚೊಂಡುಮಾಡಿ ಶೋರಿಸುವವರೂ ಸಹ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಲ್ಲೋಂದು ರೀತಿ ಬರಿವ ಕ್ಷಣದ ಕಲಾ ಬರಹಗಾರರೇ: ಇವರಡನ್ನು ಮತ್ತು ಇಂತಹವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ‘ಅಧ್ಯೇತಸಬಹುದಾದ’ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುಕವಿದು. ಸಾಧ್ಯವಾದಪ್ರಯ್ಯ ಹೊರಿಸಿತು, ದೂರದಪ್ಪಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಚೂಕಟ್ಟಿಗೆ ತಂದು ಅವರುಗಳೇ ಸ್ವತಃ ಒಮ್ಮೆವಂತೆ ನಿಲ್ಲಿ, ಬಹುಪಾಲು ಪರಿಚಯ, ಅದರಷ್ಟೇ ಅಯಾ ಪರ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ವಾಕ್ಯ-ಪ್ರತಿಗಳ ಪುನರುಚ್ಛಾರಕೆ ಮಾಡಿ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ-ಏಮರ್ಚೆಯನ್ನು ಆದಮ್ಮ ಕನಿಷ್ಠಗೊಳಿಸಿ, ಹಿರಿ ಕೆರಿಯರೆಂಬ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಅಂತಹ ಕಲಾವಿದ-ಬರಹಗಾರರ ಕೊಡುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿಗೊಂಡಿ, ವರ್ಣಮಾಯ ಕೊದಿಯೋಂದರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುಕವಿದು. ●